

Πρότυπο Σχέδιο Δράσης για τα Συμβούλια Ένταξης Μεταναστών

Δράση 4.1/10 - « Δημιουργία δικτύου συνεργασίας σε τοπικό επίπεδο μεταξύ κρατών μελών της ΕΕ »

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

1. Εισαγωγή.....	3
2. Το σχέδιο δράσης.....	4
3. Το περιβάλλον υλοποίησης	8
4. Το Πρότυπο Σχέδιο Τοπικών Δράσεων	11
4.1 Στοιχεία του Πρότυπου Σχεδίου Δράσης	11
4.2 Ζητήματα πόρων και οργάνωσης παρεμβάσεων.	11
4.3 Ζητήματα διοικητικής οργάνωσης και λειτουργίας.....	11
4.4 Ζητήματα αξιοπιστίας της συμμετοχής των μελών των μεταναστευτικών ομάδων	12
4.5 Σχέδιο Δράσης σε τέσσερα (+1) βήματα.....	14
5. Βιβλιογραφία.....	15

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΤΑΜΕΙΟ ΕΝΤΑΞΗΣ
ΥΠΗΚΟΩΝ ΤΡΙΤΩΝ ΧΩΡΩΝ
ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

Η Δράση 4.1/10 "Δημιουργία δικτύου συνεργασίας σε τοπικό επίπεδο μεταξύ κρατών μελών της ΕΕ" υλοποιείται στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Ταμείου Ένταξης Υπηκόων Τρίτων Χωρών, Ετήσιο Πρόγραμμα 2010 και συγχρηματοδοτείται κατά 75% από κοινοτικούς και κατά 25% από εθνικούς πόρους.

1. Εισαγωγή

Η δημιουργία των Συμβουλίων Ένταξης Μεταναστών (ΣΕΜ) αποτέλεσε σταθμό για το ρόλο των ΟΤΑ στην προώθηση της ένταξης των μεταναστών στη ζωή της κοινότητας.

Η οργάνωση μηχανισμών πολιτικής εκπροσώπησης είναι το πρώτο βήμα για την διατύπωση των απαραίτητων πολιτικών αναφορικά με την εμπέδωση της κοινωνικής συνοχής στο τοπικό επίπεδο.

Οι δημοτικές αρχές αποκτούν ένα θεσμό κεντρικής σημασίας στην υλοποίηση ολοκληρωμένων παρεμβάσεων στην πόλη για την ενίσχυση των διαδικασιών ένταξης ομάδων του πληθυσμού που βρίσκονταν συχνά στο περιθώριο, εγκλωβισμένες σε μια ζώνη μειωμένων ατομικών, πολιτικών και κοινωνικών δικαιωμάτων.

Η διασύνδεση και η συνεργασία στο εθνικό επίπεδο αλλά και στο επίπεδο των χωρών της Ένωσης σε ένα δίκτυο αμοιβαίας μάθησης και ανταλλαγής ιδεών και πρακτικών ενισχύει την αποτελεσματικότητα των παρεμβάσεων και υποστηρίζει ουσιαστικά το πλέγμα των πολιτικών της κοινωνικής ανάπτυξης από το τοπικό κύτταρο στο σύνολο της κοινωνίας.

2. Το σχέδιο δράσης

Η κατάρτιση Σχεδίου Δράσης (ΣΔ) αφορά τη συμπύκνωση μιας σειράς βεβαιωμένων γνώσεων και επιτυχών πρακτικών σε ένα σύντομο κείμενο ιεράρχησης συνόλου δραστηριοτήτων προκειμένου να επιτευχθεί ένας εκ των προτέρων δηλωμένος στόχος. Σε κάθε περίπτωση το Σχέδιο Δράσης είναι ένα κείμενο εργασίας που καθοδηγεί μια Ομάδα Εργασίας προκειμένου να οργανώσει συστηματικά μια σειρά ενεργειών που αναμένεται να αποφέρουν ένα συγκεκριμένο αποτέλεσμα. Η αποτελεσματικότητα και η συνέπεια μεταξύ των επιμέρους ενεργειών κρίνουν την τελική επιτυχία. Τα σχέδια δράσης εμπλέκουν το σύνολο των παραγόντων που συνδέονται με τον γενικό και τους επιμέρους στόχους.

Για τη κατάρτιση Σχεδίου Δράσης θα πρέπει:

- να υπάρχει ολοκληρωμένη περιγραφή και τεκμηρίωση του περιβάλλοντος στο οποίο θα υλοποιηθούν οι δράσεις
- να ιεραρχηθούν οι προτεραιότητες του σχεδίου και να συνδεθούν με συγκεκριμένα δεδομένα του περιβάλλοντος εφαρμογής
- να καταγραφεί πλήρως το σύνολο των υλικών και άυλων πόρων που είναι διαθέσιμοι
- να οργανωθεί παράλληλο σύστημα παρακολούθησης και αξιολόγησης

Το Σχέδιο Δράσης είναι ένα αναλυτικό κείμενο που απαρτίζεται από επιμέρους ενότητες λεπτομερών οδηγιών που απαντούν στο ερώτημα «τι και πώς πρέπει να το κάνουμε, για να φθάσουμε στο επιθυμητό αποτέλεσμα».

Ειδικότερα, κατά τη φάση αυτή οι συμμετέχοντες, αφού λάβουν υπόψη τα αποτελέσματα της συστηματικής διερεύνησης, προσδιορίζουν για το κάθε Σχέδιο Δράσης:

- τους στόχους, τους οποίους η Ομάδα Εργασίας θέτει για τη συγκεκριμένη δράση. Οι στόχοι θα πρέπει να είναι συγκεκριμένοι, να προσδιορίζουν με σαφήνεια το επιθυμητό αποτέλεσμα του σχεδίου δράσης, να είναι ρεαλιστικοί και εφικτοί.
- τα κριτήρια επιτυχίας για κάθε στόχο, με βάση τα οποία η Ομάδα Εργασίας θα αποτιμήσει αν ο στόχος επιτεύχθηκε και σε ποιο βαθμό. Είναι δυνατόν να είναι ποιοτικού ή ποσοτικού χαρακτήρα ανάλογα με τη φύση του στόχου στον οποίο αναφέρονται. Σε κάθε περίπτωση όμως απαιτείται να είναι συγκεκριμένα, έτσι ώστε να διευκολύνεται η παρακολούθηση και η αξιολόγηση του βαθμού

επίτευξης των στόχων. Τα κριτήρια αυτά μπορούν να αναλυθούν σε αντίστοιχους ποιοτικούς και ποσοτικούς δείκτες προκειμένου να διευκολυνθεί η παρακολούθηση καθώς και η σύγκριση στον χώρο και στον χρόνο.

- τη μεθοδολογία της υλοποίησης, δηλαδή τις συγκεκριμένες μεθόδους και τις ενέργειες εκείνες που θα επιτρέψουν την αποτελεσματική υλοποίηση του κάθε στόχου, καθώς και τη συγκεκριμένη συμβολή του κάθε παράγοντα που θα συμμετέχει σε αυτές, Επίσης τις οργανωτικές δομές (κατανομή αρμοδιοτήτων, μηχανισμοί συνεργασίας και συντονισμού του Σχεδίου Δράσης) και τις αναγκαίες διαμορφωτικές παρεμβάσεις.
- το χρονοδιάγραμμα στο οποίο καταγράφεται ο χρόνος που απαιτείται για την επιτυχή εφαρμογή του Σχεδίου Δράσης. Ο σχεδιασμός του χρονοδιαγράμματος πρέπει να είναι ρεαλιστικός, να λαμβάνει δηλαδή υπόψη του τις συγκεκριμένες δυνατότητες και αναγνωρισμένες προτεραιότητες.
- τους πόρους και τα μέσα που απαιτούνται για την αποτελεσματική εφαρμογή της δράσης, τα οποία και διαφέρουν ανάλογα με τη φύση της κάθε δράσης και περιλαμβάνουν:
 - το ανθρώπινο δυναμικό που απαιτείται για την υλοποίηση της δράσης,
 - το χρόνο (συναντήσεις ομάδων εργασίας, σεμινάρια επιμόρφωσης κ.ά.),
 - τον υλικοτεχνικό εξοπλισμό (αναλώσιμα υλικά, εποπτικά μέσα, αίθουσες, τεχνολογικός εξοπλισμός κ.ά.),
 - τους οικονομικούς πόρους (κόστος υλικών, επισκέψεων κ.ά.),
 - τα εργαλεία παρακολούθησης και αξιολόγησης της δράσης (ημερολόγια, σχέδια παρατήρησης, φόρμες καταγραφής, ερωτηματολόγια, κλπ.),
 - τις πηγές που θα αξιοποιηθούν για τη συλλογή των δεδομένων.
- τις διαδικασίες παρακολούθησης και αξιολόγησης, με την περιγραφή του σχεδίου αξιολόγησης που θα ακολουθηθεί για την εκτίμηση της προόδου και των αποτελεσμάτων της δράσης.
- τον υπεύθυνο του Σχεδίου Δράσης, το πρόσωπο δηλαδή το οποίο θα είναι υπεύθυνο για την όλη οργάνωση της δράσης, το συντονισμό των ενεργειών, την κατανομή των δραστηριοτήτων, την παρακολούθηση και την αξιολόγησή της.

Κάθε Ομάδα Εργασίας που αναλαμβάνει το σύνολο ή επιμέρους τμήματα του Σχεδίου Δράσης θα πρέπει να έχει ένα μέλος που αναλαμβάνει την παρακολούθηση και τον συντονισμό του έργου. Στην περίπτωση των Συμβουλίων Ένταξης Μεταναστών ο

συντονιστής μπορεί να είναι ο Πρόεδρος ή κάποιο μέλος που έχει γνώση όχι μόνο της πόλης αλλά και των διαδικασιών που συνδέονται με τη δημόσια διοίκηση και τις τυχόν δεσμεύσεις που αυτή επιφέρει.

Κατά την υλοποίηση της δράσης, η ομάδα εφαρμόζει το σχέδιο στην πράξη και πραγματοποιεί τις δραστηριότητες που έχουν σχεδιαστεί για την αποτελεσματική εφαρμογή της. Για την αποτελεσματική υλοποίηση κάθε σχεδίου δράσης απαιτείται η συνεχής και συστηματική παρακολούθηση της προόδου του, προκειμένου να εξετάζεται:

- κατά πόσο η πορεία του σχεδίου δράσης είναι σύμφωνη με τους στόχους που τέθηκαν από την αρχή,
- αν και κατά πόσο τα ενδιάμεσα ή τελικά αποτελέσματα συνδέονται με τα καθορισμένα κριτήρια επιτυχίας,
- ο βαθμός προόδου που επιτυγχάνεται,
- η ποιότητα της ομαδικής εργασίας και της συμβολής κάθε εμπλεκόμενου στην υλοποίηση της δράσης,
- αν ο χρόνος, οι οικονομικοί πόροι και το υλικό, που είχαν προβλεφθεί κατά το σχεδιασμό της δράσης, επαρκούν για την αποτελεσματική υλοποίησή της.

Από μια τέτοια εξέταση είναι ενδεχόμενο να προκύψει η ανάγκη για κάποιες αναπροσαρμογές ή αλλαγές στο χρόνο, στους πόρους, τις στρατηγικές εφαρμογής ή τις διαδικασίες αξιολόγησης. Στην περίπτωση σημαντικών αλλαγών και αποκλίσεων από το αρχικό σχέδιο, αυτές καταγράφονται από την ομάδα και αιτιολογούνται.

Το στάδιο της υλοποίησης κάθε σχεδίου δράσης ολοκληρώνεται με τη συνολική αξιολόγηση της εφαρμογής του από την Ομάδα Εργασίας. Χρησιμοποιώντας ως πηγές το ημερολόγιο της ομάδας, αλλά και τις πηγές και τις μεθόδους που αναφέρονται στο σχέδιο δράσης, η Ομάδα Εργασίας επιχειρεί να απαντήσει στο ερώτημα 'τι πρόοδο κάναμε;' αξιολογώντας:

- τις ενέργειες που πραγματοποιήθηκαν,
- τα αποτελέσματα των διαφόρων ενεργειών σε σχέση με τους στόχους που είχαν τεθεί (οι ενέργειες βελτίωσαν πράγματι αυτό που έπρεπε να βελτιώσουν;)
- τα αποτελέσματα των ενεργειών σε σχέση με τη γενική λειτουργία και τα επιτεύγματα στο πεδίο εφαρμογής, εν προκειμένω στην τοπική κοινωνία.

Η κάθε Ομάδα Εργασίας συντάσσει σύντομο κείμενο για τη δράση και την αποτελεσματικότητά της υλοποίησής της και σε ολομέλεια ενημερώνει τις υπόλοιπες ομάδες για την πορεία και τα αποτελέσματα των προσπαθειών της.

Τα σημεία που καθορίζουν την επιτυχία του Σχεδίου Δράσης είναι επιγραμματικά τα ακόλουθα:

- Συντονισμός των επιμέρους ενεργειών της Δράσης

Η ευθύνη του συντονισμού βαρύνει πάντοτε συγκεκριμένα πρόσωπα αλλά καθορίζεται και από την ενεργό συμμετοχή των εμπλεκόμενων. Ο συντονιστής είναι απαραίτητο να εμπνεύσει τα κίνητρα της ενεργούς συμμετοχής του συνόλου των παραγόντων προωθώντας τη συλλογική λήψη αποφάσεων και η ανάπτυξη σχέσεων ισοτιμίας και συνεργασίας ενισχύουν την αποδοχή, την εγκυρότητα και την αποτελεσματικότητα της διαδικασίας.

- Επιλογή ρεαλιστικού σχεδίου και αντίστοιχων ενεργειών που το συγκροτούν

Η ορθή αποτίμηση των δυνατοτήτων της Ομάδας, του ευρύτερου πλαισίου και προφανώς των διαθέσιμων πόρων συμβάλει στο βαθμό αξιοπιστίας του αρχικού Σχεδίου. Είναι απαραίτητη η πρόνοια σχετικά με τη σχέση: α) μεταξύ βραχυπρόθεσμων (μικρότερων του ενός έτους) και μακροπρόθεσμων προτεραιοτήτων, β) μεταξύ του προγραμματισμού νέων προτεραιοτήτων για δράση και της 'εδραίωσης' των αποτελεσμάτων από ήδη εφαρμοσμένες δράσεις, γ) μεταξύ θεμελιωδών (που συνδέονται με δράσεις «υποδομής») και δευτερευουσών προτεραιοτήτων, καθώς οι πρώτες είναι εκείνες που προσφέρουν τη βάση για την ανάπτυξη των δεύτερων

- Προσαρμογή του Σχεδίου Δράσης στα μικρο-δεδομένα της συγκεκριμένης χωρικής μονάδας

Τα επιμέρους δεδομένα διαμορφώνουν τις συνθήκες καθώς και το πλαίσιο του Σχεδίου θέτοντας τις παραμέτρους που είδαμε παραπάνω. Η προσαρμογή γενικών σχεδίων στις ιδιαιτερότητες κάθε ΟΤΑ είναι απαραίτητη διαδικασία προκειμένου να αποφευχθούν οι αστοχίες.

3. Το περιβάλλον υλοποίησης

Τα Συμβούλια Ένταξης Μεταναστών είναι νεοπαγής θεσμός που εισήχθη στο φάσμα των αρμοδιοτήτων των ΟΤΑ με τον νόμο 3852/10 και ειδικά με το άρθρο 78. Η Ελλάδα υπήρξε χώρα διέλευσης αλλά κατά την τελευταία εικοσαετία και χώρα μόνιμης παραμονής μεταναστευτικών πληθυσμών. Οι νέοι αυτοί πληθυσμοί αποτέλεσαν νέες ομάδες στις τοπικές κοινότητες παρέμειναν στο περιθώριό τους, τουλάχιστον κατά τα πρώτα χρόνια της εγκατάστασής τους. Επιπλέον μια νέα πραγματικότητα κάνει ήδη δυναμικά την εμφάνισή της. Μια πραγματικότητα που δημιουργεί καινούργιες προκλήσεις για την ένταξη των μεταναστών. Πρόκειται για την εμφάνιση της δεύτερης γενιάς των μεταναστών (παιδιά που ήρθαν σε μικρή ηλικία στην Ελλάδα ακολουθώντας τους γονείς τους ή που γεννήθηκαν στην Ελλάδα). Η δεύτερη γενιά διαφοροποιείται από την πρώτη. Είναι μια γενιά η οποία είναι ήδη «ενταγμένη», αφού κατέχει την ελληνική γλώσσα. Στην πραγματικότητα είναι η μοναδική γλώσσα που γνωρίζει καλά. Οι μετανάστες της δεύτερης γενιάς νιώθουν σε μεγάλο βαθμό τον εαυτό τους μέρος της ελληνικής πραγματικότητας.

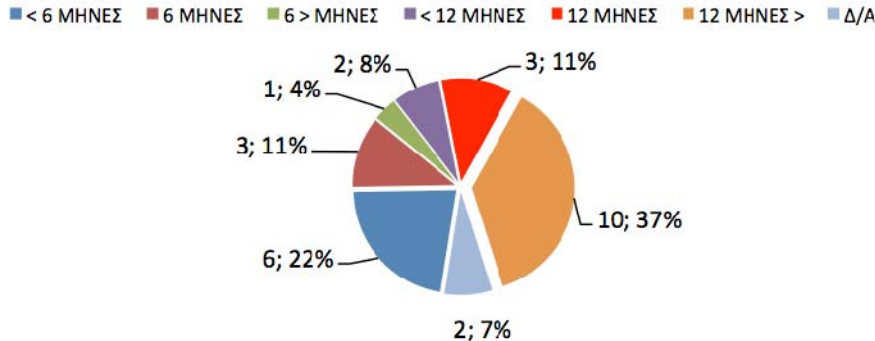
Οι ΟΤΑ αναλαμβάνουν σημαντικό έργο στην οργάνωση των στρατηγικών ένταξης της πρώτης και της δεύτερης γενιάς μεταναστών ή τουλάχιστον έχουν τη δυνατότητα να διατυπώσουν ανάλογες τοπικές στρατηγικές προκειμένου να συμβάλουν στον ευρύτερο στόχο της κοινωνικής συνοχής. Προφανώς αδυναμίες των δήμων αντανακλώνται στην υλοποίηση του θεσμού και των πολιτικών που εισηγείται στο Δημοτικό Συμβούλιο. Η υποστήριξη του οργανώνει ωστόσο ένα πλαίσιο έκφρασης των μεταναστευτικών κοινοτήτων, κατά κύριο λόγο, αλλά και συγκρότησης οργανωμένου και θεσμικά κατοχυρωμένου χώρου διαλόγου και προτάσεων πολιτικής στοχευμένων στην ένταξη των μεταναστευτικών ομάδων που βρέθηκαν, ως επί των πλείστων, στο περιθώριο της κοινότητας.

Η υλοποίηση του θεσμού των ΣΕΜ εντάχθηκε στην ευρύτερη ανασυγκρότηση του συνόλου της αυτοδιοίκησης, για το λόγο αυτό η συγκρότηση των συμβουλίων καθυστέρησε σε αρκετές περιπτώσεις ανά την Ελλάδα. Σήμερα, στη συντριπτική πλειοψηφία των δήμων έχουν συγκροτηθεί ΣΕΜ. Η λειτουργία τους φαίνεται ότι ακόμη απαιτεί υποστήριξη προκειμένου να εμποδωθεί η χρησιμότητά τους στην παρέμβαση του δήμου στις τοπικές κοινότητες και ειδικότερα στο στόχο της κοινωνικής συνοχής. Από τα στοιχεία της έρευνας που διενεργήθηκε στο πλαίσιο του έργου εντοπίζεται το παρακάτω στοιχείο που περιγράφει τον βαθμό ωρίμανσης του θεσμού.

Η Δράση 4.1/10 "Δημιουργία δικτύου συνεργασίας σε τοπικό επίπεδο μεταξύ κρατών μελών της ΕΕ" υλοποιείται στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Ταμείου Ένταξης Υπηκόων Τρίτων Χωρών, Ετήσιο Πρόγραμμα 2010 και συγχρηματοδοτείται κατά 75% από κοινοτικούς και κατά 25% από εθνικούς πόρους.

Πόσους μήνες λειτουργεί το ΣΕΜ;

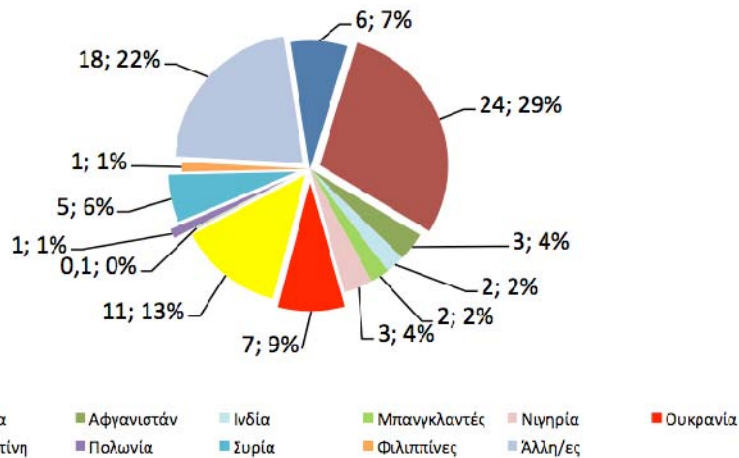

Όσον αφορά τη διάρκεια λειτουργίας των ΣΕΜ, το 37% [10 δήμοι] λειτουργεί για περισσότερους από 12 μήνες, ενώ το 22% [6 δήμοι] για περισσότερο από 6 μήνες. Επίσης, το 11% [3 δήμοι] σύστησαν το ΣΕΜ πριν 12 μήνες ενώ για άλλο ίδιο ποσοστό 11% [3 δήμοι] ίδρυσαν τα ΣΕΜ πριν 6 μήνες. Στο 8% [2 δήμοι] το ΣΕΜ λειτουργεί λιγότερο από 12 μήνες καθώς και το 4% [1 δήμο] για διάστημα μικτότερα των 6 μηνών.

Ενώ ένα ακόμη ενδιαφέρον στοιχείο είναι η διασπορά των μεταναστευτικών κοινοτήτων που φαίνεται, σε όσους δήμους συμμετείχαν στην έρευνα, να αξιολογείται ως ικανοποιητική.

Σύνολο μεταναστευτικών εθνικοτήτων που συμμετέχουν στο ΣΕΜ ανά Δήμο

Μετανάστες από ποιές εθνικότητες συμμετέχουν στο ΣΕΜ; (2)

Από το γράφημα «Σύνολο μεταναστευτικών εθνικοτήτων που συμμετέχουν στο ΣΕΜ ανά Δήμο (2)» διαφαίνεται ότι στα ΣΕΜ η κύρια μεταναστευτική ομάδα που συμμετέχει στα ΣΕΜ είναι εκείνη των μεταναστών από την Αλβανία (29%). Ακολουθούν μέλη των ΣΕΜ από διάφορες άλλες εθνικότητες (22%) λ.χ. Σουδάν, Μολδαβία, Γεωργία, Λίβανος κ.ά. Έπονται, μετανάστες από το Πακιστάν (13%), από την Ουκρανία (9%), από την Αίγυπτο (7%), από τη Συρία (6%), από τη Νιγηρία (4%), από το Αφγανιστάν (4%). Ακολουθούν μετανάστες από την Ινδία (2%), από το Μπανγκλαντές (2%), την Πολωνία (1%), και από τις Φιλιππίνες (1%)

Αναλυτικότερα η λειτουργία των ΣΕΜ αναφέρεται στην Συνθετική Έκθεση του έργου, ωστόσο χρήσιμο είναι να επισημανθεί ότι η συνολική αποτίμηση της έως σήμερα λειτουργίας του θεσμού είναι σχετικά φτωχή σε αποτελέσματα. Η αναιμική παρέμβαση στην καθημερινή ζωή της κοινότητας καταδεικνύει την ανάγκη ευρείας υποστήριξης του κατά κύριο λόγο από τους ίδιους τους δήμους, όσο και κεντρικά με οριζόντιες υποστηρικτικές παρεμβάσεις.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΤΑΜΕΙΟ ΕΝΤΑΞΗΣ
ΥΨΗΛΩΝ ΤΡΙΤΩΝ ΧΩΡΩΝ
ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

Η Δράση 4.1/10 "Δημιουργία δικτύου συνεργασίας σε τοπικό επίπεδο μεταξύ κρατών μελών της ΕΕ" υλοποιείται στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Ταμείου Ένταξης Υψηλών Τρίτων Χωρών, Ετήσιο Πρόγραμμα 2010 και συγχρηματοδοτείται κατά 75% από κοινοτικούς και κατά 25% από εθνικούς πόρους.

4. Το Πρότυπο Σχέδιο Τοπικών Δράσεων

4.1 Στοιχεία του Πρότυπου Σχεδίου Δράσης

Σύμφωνα με τα συμπεράσματα της θεωρητικής ανάλυσης, της σύνθεσης της έως σήμερα εμπειρικής ανάλυσης και των προϊόντων του συγκεκριμένου έργου περιγράφεται σε αδρές γραμμές ένα σχέδιο στο οποίο θα ήταν δυνατό να στηριχθεί ο προγραμματισμός της παρέμβασης των Συμβουλίων Ένταξης Μεταναστών. Ακολουθώντας τις παραπάνω επισημάνσεις το Σχέδιο Δράσης ορίζεται από τα σημεία που θα αναφερθούν ακολούθως.

Η έννοια του Προτύπου Σχεδίου Δράσης περιγράφει την επισήμανση πεδίων παρέμβασης. Ο χαρακτήρας του το θέλει λιτό και γενικό προκειμένου να διαθέτει την απαραίτητη ευελιξία. Άλλωστε οι παράμετροι που καθορίζουν την τελική του μορφή ορίζονται από τα δεδομένα κάθε χωρικής μονάδας στην οποία απευθύνεται αλλά και από τα στοιχεία της τρέχουσας κάθε φορά συγκυρίας.

Συνεπώς, αφού ληφθούν υπόψη τα βήματα του σχεδίου δράσης αυτό θα πρέπει να προσανατολιστεί από τα παρακάτω σημεία:

4.2 Ζητήματα πόρων και οργάνωσης παρεμβάσεων.

Η σχετικές ελλείψεις θα πρέπει να αντιμετωπιστούν στο πλαίσιο του ισχύοντος θεσμικού πλαισίου ενώ ταυτόχρονα είναι δυνατό να επεξεργάζονται προτάσεις για την υπέρβαση των εμποδίων που έχει αναδειχθεί από την έως σήμερα συσσωρευμένη εμπειρία.

Η τεκμηρίωση βρίσκεται στο επίκεντρο του άξονα αυτού και προϋποθέτει την ενεργό παρέμβαση του ΣΕΜ στην κοινότητα. Επιπλέον, η γνώση επιτυχών πρακτικών και των σχετικών δαπανών τους αποτελεί το κεντρικό εργαλείο στο στοιχείο αυτό.

4.3 Ζητήματα διοικητικής οργάνωσης και λειτουργίας

Τα Συμβούλια Ένταξης Μεταναστών είναι θεσμός που υποστηρίζεται αδύναμα από τον διοικητικό μηχανισμό των ΟΤΑ αφού αντανακλώνται σε αυτόν οι ευρύτερες αδυναμίες. Τα ειδικά ζητήματα που καλείται να οργανώσει και να αντιμετωπίσει συνδέονται με εξειδικευμένες πρακτικές και πραγματοποιούνται από ειδικευμένο προσωπικό.

Τα ζητήματα οργάνωσης και λειτουργίας θα πρέπει να ενταχθούν στην ευρύτερη στρατηγική των ΟΤΑ για αναδιοργάνωση των υπηρεσιών και του ανθρώπινου δυναμικού

τους. Στο πλαίσιο αυτό το ΣΕΜ θα πρέπει να είναι σε θέση διατύπωσης αξιόπιστων και υλοποιήσιμων προτάσεων προκειμένου να εξυπηρετήσει τους σκοπούς του και να αντιμετωπίσει τις ανάγκες του.

4.4 Ζητήματα αξιοπιστίας της συμμετοχής των μελών των μεταναστευτικών ομάδων

Οι διαδικασίες συμμετοχής των μελών των μεταναστευτικών ομάδων είναι μια δυναμική για την οποία τα υφιστάμενα ΣΕΜ μπορούν να διασφαλίσουν αξιοπιστία και αντιπροσωπευτικότητα. Οι όροι εξασφάλισης των στοιχείων αυτών εξειδικεύονται τοπικά σε ανοιχτή συνεργασία με τους τοπικούς φορείς, τις σχετικές επιστημονικές ενώσεις αλλά και τις άτυπες μορφές επικοινωνίας και πληροφόρησης. Επιπλέον, ειδικά οι όροι λειτουργίας των ΣΕΜ θα πρέπει να διασφαλίζουν την προσβασιμότητα των συμμετεχόντων και ενδιαφερομένων στις διαδικασίες τους λαμβάνοντας υπόψη τις ειδικές συνθήκες των αγορών εργασίας όπου απασχολούνται οι μετανάστες.

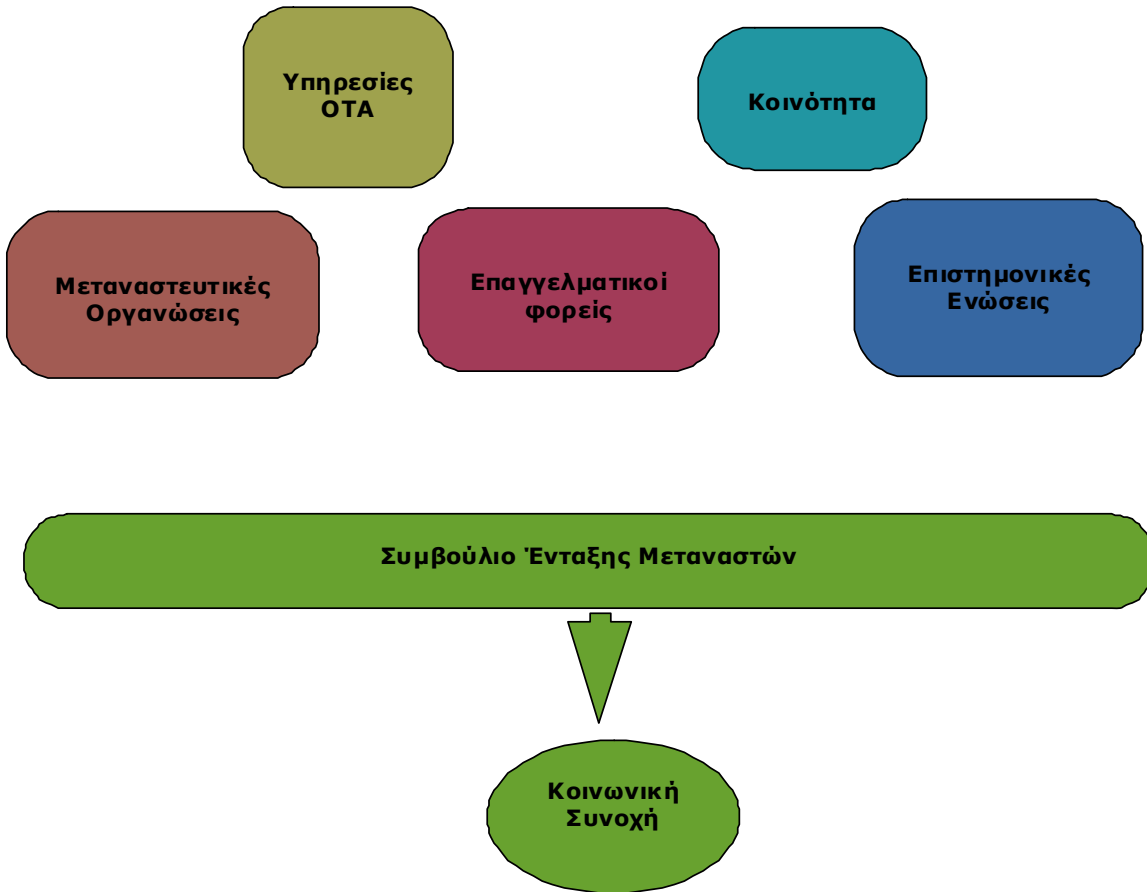
Η ανάγκη διαμόρφωσης σταθερών «μάντων» μεταφοράς παραδειγμάτων, πρακτικών και λύσεων σε κάθε επίπεδο, μεταξύ των ΣΕΜ αναδείχθηκε για μια ακόμα φορά ως ζήτημα ιδιαίτερης σημασίας και βαρύτητας. Η δικτύωση μπορεί να φορά τόσο τα όμορα ΣΕΜ, όσο και τη δικτύωση σε εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο. Για την υποστήριξη του στόχου αυτού και την υλοποίηση ενός μόνιμου μηχανισμού αμοιβαίας μάθησης απαιτούνται πόροι αλλά κυρίως πολιτική βούληση και υποστήριξη από τους ίδιους τους ΟΤΑ.

Τα Συμβούλια Ένταξης Μεταναστών θα πρέπει να λειτουργήσουν ως ανοιχτά συστήματα εντός των οποίων σχηματοποιείται και εξειδικεύεται το σύνολο των πολιτικών που αφορούν ή επηρεάζουν τη ζωή και την εργασία των μελών των μεταναστευτικών κοινοτήτων. Με τον τρόπο αυτό είναι δυνατό να διαμορφώνεται σταδιακά ένα ενιαίο φάσμα παρεμβάσεων προσαρμοσμένο στα τοπικά δεδομένα.

Το παρακάτω σχήμα περιγράφει αυτή τη σχέση

Η Δράση 4.1/10 "Δημιουργία δικτύου συνεργασίας σε τοπικό επίπεδο μεταξύ κρατών μελών της ΕΕ" υλοποιείται στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Ταμείου Ένταξης Υπηκόων Τρίτων Χωρών, Ετήσιο Πρόγραμμα 2010 και συγχρηματοδοτείται κατά 75% από κοινοτικούς και κατά 25% από εθνικούς πόρους.

4.5 Σχέδιο Δράσης σε τέσσερα (+1) βήματα

Κωδικοποιώντας τα παραπάνω καταλήγουμε σε τέσσερις βασικές κινήσεις που μπορούν να αποτελέσουν θεμέλιο για ένα σχέδιο δράσης:

Βήμα πρώτο

Χαρτογράφηση ζητημάτων προς αντιμετώπιση.
Αναφορά σε ενδεικτικές λύσεις

Βήμα δεύτερο

Ιεράρχηση στόχων.
Αποτίμηση διαθέσιμων πόρων

Βήμα τρίτο

Ανάλυση ενδεχόμενων πολιτικών και πρακτικών.
Καταγραφή διεθνούς εμπειρίας με έμφαση στην ευρωπαϊκή και αναζήτηση εγχώριων παραδειγμάτων

Βήμα τέταρτο

Επιλογή βέλτιστων πρακτικών.
Προσαρμογή στα δεδομένα της συγκεκριμένης χωρικής μονάδας

+1

Αξιολόγηση κατά την υλοποίηση και μετά τη λήξη της παρέμβασης

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΤΑΜΕΙΟ ΕΝΤΑΞΗΣ
ΥΠΗΚΟΩΝ ΤΡΙΤΩΝ ΧΩΡΩΝ
ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

Η Δράση 4.1/10 "Δημιουργία δικτύου συνεργασίας σε τοπικό επίπεδο μεταξύ κρατών μελών της ΕΕ" υλοποιείται στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Ταμείου Ένταξης Υπηκόων Τρίτων Χωρών, Ετήσιο Πρόγραμμα 2010 και συγχρηματοδοτείται κατά 75% από κοινοτικούς και κατά 25% από εθνικούς πόρους.

5. Βιβλιογραφία

- Abel-Smith B. (1994): An Introduction to Health - Policy, Planning and Financing, Longman, London.
- Bauchum, Rosalind G. (1983), Social Planning in Urban Planning: A Selected and Partially Annotated Bibliography. Chicago, IL: Council of Planning Librarians.
- Gans, Herbert J. (1968), "Chapter 3: Social and Physical Planning for the Elimination of Urban Poverty." Urban Planning and Social Policy. Bernard J. Frieden, and Robert Morris, 39-54. New York: Basic Books, Inc.
- Glennerster H. (1983): Planning for Priority Groups, Martin Robertson, London.
- Ιατρίδης Δ. (1990), Σχεδιασμός Κοινωνικής. Πολιτικής, Gutenberg
- Ιατρίδης Δ. (2005), Οργανισμοί Κοινωνικής Φροντίδας. Σχεδιασμός Κοινωνικής πολιτικής για ανάπτυξη, Ελληνικά Γράμματα, Αθήνα.
- Κασιμάτη Κ. (1998), Κοινωνικός Σχεδιασμός και Αξιολόγηση, Gutenberg.
- Midgley J., Piauchaud D. (1984): The Fields and Methods of Social Planning, Heinemann, London.
- Neuberger, Leland G. (1986), "What Can Social Policy Analysts and Planners Learn From Social Experiments?" Journal of the American Planning Association Volume 52, no. No. 1, : 60-74.
- Rein, Martin. (1969), "Social Planning: the Search for Legitimacy." Journal of the American Planning Association Volume 35 (1969): 233-44.
- Robson C. (2007): Η Έρευνα του Πραγματικού Κόσμου, Gutenberg, Αθήνα.
- Partners for Livable Places, (1989), The Better Community Catalog: A Sourcebook of Ideas, People, and Strategies for Improving the Place Where You Live. Washington D.C.: Acropolis Books, Ltd.
- Smith, Michael P. (1979) The City and Social Theory. New York, NY: St. Martin's Press, 1979.
- Stevens, G. (1990) "An Alliance Confirmed: Planning Literature and the Social Sciences." Journal of the American Planning Association Volume 56, no. No. 3 (1990): 341-49.
- Τεπέρογλου Α. (1990), Αξιολόγηση της προσφοράς των Κ.Α.Π.Η, Αθήνα: Υπουργείο Υγείας, Πρόνοιας & Κοιν. Ασφάλισης.
- Χατζηβαρνάβας Ε., Χάνδανος Γ. & Οικονόμου Α. (1992), Αξιολόγηση Προνοιακού έργου. Σχέδιο Πρωτοβάθμιας αξιολόγησης προγραμμάτων & δραστηριοτήτων των Συνοικιακών Κοιν. Κέντρων του Ε.Ο.Π., Αθήνα: Έλλην.
- Walker A. (1984): Social Planning, Blackwell, London. Frieden, Bernard J. "The Changing Prospects of Social Planning." Journal of the American Planning